

GERMANS DEL NORD

(En els 350 anys del Tractat dels Pirineus)

*I una pàtria tan petita
que la somio completa.*

PERE QUART

Del fons dels temps, puixant, esplendorosa,
revé tenaç una remor antiga:
la preservem, arraulida, somorta;
senyal silent, traça d'un genocidi
demolidor, imposat per la força.

Han passat anys –fins a setanta lustres–
que dos estats prepotents decidiren
l'infaust acord que el país dividia,
amb catalans captius a cada banda
d'un horitzó convertit en frontera.

Resta, però, aferrat a la història,
el vell anhel que dreturer avança:
ser afranquits d'interdictes i traves;
rauxa o seny –són trets característics–
al seu conjur tramuntem maltempsades.

La parla té un confí geogràfic:
Salses l'acull al peu de les Corberes.
Vincle sagrat fem de la nostra llengua,
de cap a cap de l'àmbit on batega,
signe palès d'identitat comuna.

Per Sant Joan el foc que reconforta
baixa amorós del Canigó solemne,
on a la nit haurem vetllat la flama;
la resplendor prendrà de torxa en torxa
delimitant el contorn de la pàtria.

Girem l'esguard a l'altra Catalunya:
germans del nord, tot albirant l'Albera
tossudament ens sentim solidaris;
l'hora és ja del retorn al sol poble,
d'entreteixir lligams i, via fora!

De ser lliberts assaonem el somni
i som cridats a assolir grans fites;
és la raó que ens restableix l'origen.
Hissem amb fe ben alta la senyera;
junts forjarem aquest futur possible.

Florenci Crivillé

Premiat enguany , 2010, amb un diploma en els 84ens Jocs Florals de la Ginesta d'Or del Rosselló, a Perpinyà.